

Napsal uživatel Tomáš Hrubý
Středa, 17 Listopad 2021 17:55

Bude se dít něco velkého. I zcela neinformovaný návštěvník KD Barikádníků zvaného Barča si hned ve dveřích musel všimnout, že obvyklou řídkou stolovou úpravu vystřídaly židle v řadách, hustě, od zdi ke zdi. Kdo ví, proč si **Poutníci** pro oslavu svých padesátin vybrali právě tohle nouzově vyhlížející poválečné stavení;

jistě by vyprodali i větší sál. Možná pro jeho význam na mapě FC žánrů: odtud se šířila v 80. letech popularita country tanců a v těchto časech se tu i hodně hrálo. Ale těžko říct, neptal jsem se. Třeba to nějak souvisí i s překládáním akce: čtenář – znalec by již mohl namítnout, že jaképak slavení padesátin, když Poutníci vznikli v roce 1970. Jiný znalec ovšem ví, že posunutí bylo samozřejmě způsobeno covidem a souvisejícími opatřeními a že Poutníci už skutečně kráčí šestým desetiletím své existence. Takových dlouhověkových kapel – které se nerozpadly ani nerozpustily – už v našich žánrech mnoho není...

První z mnoha hudebníků toho večera, který se objevil na pódiu, byl Jirka Plocek, s mikrofonom v ruce, což – jak se ukázalo – byl jeho pracovní nástroj pro celý večer; mandolíny se chopil až na poslední dvě skladby společného závěru. Úvod koncertu i všechny další vstupy zvládl brilantně, s kombinací insidera a člověka pera. První hosté, které Jiří pozval na pódium, byli **Malina Brothers**

. Pokud byste mrkli na článek, který jsem letos v létě napsal o festivalu Ostrovy, zjistili byste, že já sám nad špičkovým výkonem této kapely. Opravdu jsem měl pocit, že mám štěstí a trefil jsem se zrovna do zcela mimořádného nasazení a mimořádných výkonů. Na Barče jsem si ověřil, že se nejedná o mimořádnost, ale řádnost. Dílo bylo korunováno velkolepě zahranou *Skočnou*

:

„Jsme momentálně jediná kapela, která ji hraje,“
pochlubil se Luboš Malina.

Trapeři – tedy „Trapeři 2008“ – trochu jsou tou dětskou kapelou Roberta Křestana a Pavla Petržely a trochu nejsou. „Hudebně to nemá s původními Trapery nic společného,“ vysvětlil mi Robert a jak by ne, když tam na banjo hraje Luboš Malina. Ale přesto hrají písně s texty, které

Napsal uživatel Tomáš Hrubý
Středa, 17 Listopad 2021 17:55

„napsal jeden čtrnáctiletý idiot“

, jak o sobě autor prohlásil (a mně se to skoro nechtělo svěřit klávesnici). Pohledem z nekonečných výšek tvůrce, který právě dopsal

Díl první

, se to tak třeba může jevit; posun za to bezmála půlstoletí je značný. Ale já jsem proti času s Trapery cestoval moc rád: rané Křesťanovy texty v sobě mají cosi dráždivě originálního.

Možná někdo očekával přestávku, ale na tu nebyl v předlouhém programu s mimořádným počtem písní (rače mrknout na playlist...) prostor: nastupovali oslavenci. Sice si předepsali skoro dvojnásobek skladeb, než předvedly ostatní sestavy, ale stejně to uteklo: trochu se rozehráli, předvedli čtyři písně z nejnovější desky **Stíny na střechách**, uvítali hosty – nejvýznamnější spoluhráče postkřesťanovské éry (Svaťa Kotas, Hana Černohorská, Petr Brandejs) a zahráli si s nimi pár „jejich“ skladeb - a zbylo jim několik položek na vytvoření závěrečného vrcholu. Vystoupení

Poutníků

bylo mimořádně kvalitní – a nekrčte, prosím, rameny, pokud jste je neslyšeli déle než zhruba rok. To je totiž doba, po kterou hraje s Poutníky jejich služebně nejmladší člen, banjista Petr Vošta. Po Banjo Jamboree (červen '21) jsem byl nadšen, cítil jsem, že to půjde dopředu a těšil se na další koncerty. A stalo se: nejenže na Barče už hrál Vošta naprosto famózně a tlačil výkon kapely vzhůru, ale ještě navíc zřejmě způsobil probuzení geniálního instrumentalisty Honzy Máci z několikaleté letargie; co tito dva pánové v některých skladbách předvedli, bylo grandiózní.

Přišla chvíle, na kterou se jistě nejvíc těšilo veškeré velectěné a silně aplaudující publikum: nastoupila sestava tzv. **Zlaté éry**. „Robert Křesťan mi slíbil, že se zúčastní. Měl jen jednu podmínku – aby si zahrála sestava z jeho éry,“

řekl mi současný kapelník Poutníků (a hlavní organizátor celé akce) Jiří Karas Pola. Třikrát sláva Robertu Křesťanovi; opravdu jsem přesvědčen, že navzdory výše popsaným pozitivum všech předchozích sestav byla tím největším lákadlem právě sestava Zlaté éry, i proto, že se na různých poutnických oslavách už hodně dlouho neukázala. Vzhledem k již v úvodu zmíněné situaci na postu mandolinisty se vlastně jednalo o sestavu z let 1984-88, tedy

František Linhárek – Zdeněk Kalina – Pavel Petržela – Robert Křesťan – Jiří Pola – Mirek Hulán – Luboš Malina

. K dispozici měli sedm skladeb i s přídávkem a tak nám tenhle svátek utekl, ani jsme nemrkli.

Poutníci padesátiletí: svátek na Barče i se Zlatou sestavou

Napsal uživatel Tomáš Hrubý
Středa, 17 Listopad 2021 17:55

Na padesátiletí se Svatou Kotasem (Svatou Kotasem) Facebooku, který se jmenuje Svatou Kotasem, Trapeři a bývalí F